

PRZEPISY W NIEMCZECH

Niemiecka ustawa zasadnicza, czyli Konstytucja Republiki Federalnej Niemiec, wprowadza państwowe **ograniczenia w dostępie do zawodów** w art. 12 ust. 1 Grundgesetz. Ograniczenie dostępu do zawodu dotyczy min. zawodów związanych z doradzaniem w sprawach podatkowych.

W ten sposób nie dopuszcza się do zawodu osób nieuprawnionych, tj. bez niemieckich uprawnień i zastrza dostęp usługodawców z zagranicy.

Ustawodawca tłumaczy te ograniczenia w dostępie do zawodu doradcy podatkowego poprzez działania zmierzające ku ochronie ważnego dobra wspólnego, jakim jest ochrona podatników. Ta interwencja Państwa w kwestię dostępu do zawodu jest znana w Europie jedynie w krajach niemieckojęzycznych.

Aby doradzać w kwestiach niemieckiego prawa podatkowego i niemieckich podatków oraz

udzielać pomocy podatkowej i sporządzać niemieckie deklaracje podatkowe, to należy posiadać niemieckie uprawnienia w tym zakresie. Paragraf 2 ustawy StBerG reguluje kwestię osób, które mogą dokonywać rozliczeń niemieckiego podatku. Oto treść tego **§ 2 StBerG** :

„Pomoc w sprawach podatkowych może być wykonywana tylko przez osoby i zrzeczenia, które są do tego uprawnione. Niezależnie od tego, czy jest to główne zajęcie, dodatkowe zajęcie, zarobkowe czy darmowe.”

Paragraf 33 StBerG definiuje z kolei, co może wykonywać osoba z uprawnieniami. Otóż może ona na dla zleceniodawcy doradzać w sprawach podatkowych, ją reprezentować przed organami administracji skarbowej, pomagać przy dokumentach podatkowych oraz pomagać przy wypełnianiu obowiązków podatkowych.

Paragraf 3a ustęp 2 zdanie 1 StBerG nakłada obowiązek zgłoszenia w Niemczech działalności podatkowej prowadzonej w innym kraju Unii Europejskiej. Na mocy tego przepisu wszyscy usługodawcy rozliczający niemieckie podatki w Polsce muszą uzyskać urzędową zgodę w Niemczech na prowadzenie takiej działalności na obszarze Unii.

Firma zarejestrowana poza Republiką Federalną Niemiec, a więc np. w Polsce, musi poinformować właściwy niemiecki Urząd Skarbowy o reprezentowaniu podatnika (klienta) i dołączyć do dokumentacji podatkowej pełnomocnictwo podpisane przez klienta. Niemiecki Urząd Skarbowy w każdym przypadku rozpatruje, czy polska firma i w jakim zakresie może reprezentować podatnika, a także ma prawo wydać zakaz prowadzenia przez polską firmę działalności w zakresie niemieckich podatków (§ 7 Abs. 1 Nr. 3 StBerG).

Podstawa prawna:

Steuerberatungsgesetz vom 4. November 1975 (Bundesgesetzblatt I S. 2735), das zuletzt durch Artikel 9 Absatz 8 des Gesetzes vom 30. Juli 2009 (Bundesgesetzblatt I S. 2449) geändert worden ist.

Ustawa o zawodzie doradcy podatkowego z 4 listopada 1975 (Dziennik Ustaw I S. 2735), która ostatnio została zmieniona artykułem 9 ustęp 8 ustawy z 30 lipca 2009 (Dziennik Ustaw I S. 2449).

Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland vom 23.05.1949. Letzte Änderung vom 21. Juli 2010 (BGBl. I S. 944).

Ustawa zasadnicza Republiki Federalnej Niemiec z 23.05.1949. Ostatnia zmiana z 21 lipca 2010 (Dziennik Ustaw I S. 944).

PRZEPISY W UNII EUROPEJSKIEJ

W Unii Europejskiej przepisy prawne definiują, kto będący osobą zaufania publicznego może, a kto nie mający uprawnień nie może rozliczać podatków.

Wykonywanie czynności doradztwa podatkowego podlega na obszarze Unii **ustawowej ochronie**

Ochrona zawodu obowiązuje niemal w każdym kraju Unii Europejskiej, w tym w Niemczech, Austrii i w Polsce. Jedyne w Wielkiej Brytanii oraz Holandii panuje nieco bardziej liberalne podejście do kwestii doradzania w/s podatkowych i wykonywania zawodu.

Z racji doradzania w kwestiach podatkowych wynikają ograniczenia w wykonywaniu innych usług i profesji. Osoba rozliczająca podatek nie może trudnić się innymi usługami i branżami, bo zabraniają tego przepisy wewnętrzne Niemiec, Austrii i Polski. Zakaz ten znajduje się w ustawie o doradztwie podatkowym, która obowiązuje w tych krajach. Zawodu doradcy podatkowego (lub pokrewnego zawodu) nie można łączyć z żadną inną branżą.

W Polsce artykuł 31 polskiej ustawy o doradztwie podatkowym (Dziennik Ustaw 1996.102.475) wprowadza zakaz prowadzenia działalności innej niż doradztwo podatkowe dla osób doradzających w kwestiach podatkowych.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania społecznego i osoba doradzająca podatnikom w rozliczeniu podatku nie może trudnić się przykładowo taką branżą jak wysyłanie ludzi do pracy zagranicą, doradztwem personalnym czy sprzedażą ubezpieczeń. Jeśli ktoś doradza w/s podatkowych i jednocześnie prowadzi działalność o innym profilu (np. pośrednictwo pracy, handel, turystyka, ubezpieczenia, przewozy, itd.), to albo utracił uprawnienia do zawodu doradcy podatkowego, albo takowych nigdy nie posiadał. Rozliczanie niemieckich, austriackich i polskich podatków jest wtedy wykonywane w **szarej strefie**. Wiele firm oferujących zagraniczne rozliczenia robi to po prostu nielegalnie.

KARY ZA BRAK UPRAWNIENÍ

W przypadku dokonywania rozliczeń przez osoby do tego nieuprawnione zastosowanie ma paragraf 5 ustawy StBerG – zakaz udzielania pomocy w sprawach podatkowych przez osoby nieuprawnione.

Zgodnie z § 5 kto udziela pomocy w sprawach podatkowych bez uprawnień podlega karze grzywny, a podszywanie się pod osobę mającą uprawnienia do udzielania pomocy w sprawach podatkowych jest przestępstwem w myśl kodeksu karnego, co reguluje § 132a Abs. 1 Nr. 2 tejże ustawy.

Wysokość kary pieniężnej także określa niemiecka ustawa o doradztwie podatkowym. Najwyższa kara pieniężna pojawiająca się w ustawie jest zdefiniowana w paragrafie 90 StBerG ustęp 3. Zgodnie z zapisem przytoczonego przepisu kara może wynieść kwotę w wysokości do **50.000 EUR**.